

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 22.

Z KRAKOWA DNIA 18 MARCA 1827 ROKU W NIEDZIELE.

— Z Krakowa. —

Na 24tem Posiedzeniu Seymu Rzeczypospolitey Krakowskiej dnia 13 Stycznia 1287 r.

Delegowany z Akademii Czaykowski z powodu oznajmienia Marszałka na zeszłym Posiedzeniu uczynionego, iakoby Rada Rektorska i Senat Akademicki z dniem ogłoszenia zasad do urządzenia Akademii uścić miały, żądał wypuszczenia tego z protokołu, gdyż takowe rzeczywiście exystują i obowiązki swoje pełnią.

Marszałek Seymu w odpowiedzi oświadczył, iż wyrażenie jego na ostatniem Posiedzeniu o rozwiązaniu Rady Rektorskiej i Senatu Akademickiego, iako na zasadach nowo do urządzenia Akademii ogłoszonych oparte, w protokole Obrad znajdować się winno, sprzeczanie się jednak Delegowanego z Akademii Czaykowskiego w tymże zamieszczonym być może.

Sekretarz Seymu na wezwanie Marszałka odczytał Reskrypt Senatu, w którym tenże rozstrzygając okoliczność przy decyzji nad pensyją Sekretarza Akademickiego wynikłą, i przez Marszałka Senatowi przedstawioną, wyraził: że umieszczenie na Budżecie przez

Senat kwoty złp. 1000 dla Sekretarza stanowi inicjatywę; co zas do większości głosów iaką ta pozycja rozstrzygnięta być winna, gdy położenie złp. 1000 jest zmianą 1go Budżetu przez Kommissyją Organizacyjną ułożonego, na którym dla Sekretarza Akademickiego złp. 2000 znajduje się, przeto nieinaczej iak $\frac{7}{8}$ częściami stosownie do art: 13 Konstytucyi stanowioną być ma, odczytał również Reskrypt Senatu odpowiadający na Wniosek Reprezentanta Łackiego, że o potrzebne objaśnienia względem wyrachowania intraty z Jaworzna do Kommissyi Seymowo-Skarbowey, które teyże udzielonemi zostały, udać się ma.

Reprezentant Łacki w zastępowaniu się do wspomnionego Reskryptu, żądał od Prezydującego w Kommissyi Skarbowey, by o wyrachowaniu intrat z Jaworzna zawiadomionym być mógł.

Kommissarz Skarbowy Librowski sędził dostatecznie Reprezentanta Łackiego być o tychże przekonany, gdy osobiście w Kommissyi Skarbowey stawiając wykazy intrat z Jaworzna miał odczytane.

Reprezentant Łacki w odpowiedzi oznajmił, że czytał wprawdzie wykazy intrat

Jaworzniakich, ale znajdując takowe mylnem, żądał autentycznych dowodów, które podług przyrzeczenia Prezydującego w Kommissyi Skarbowey miał mieć sobie dostawione.

Kommissarz Skarbowy Lipczyński przyrzeczenie Prezydującego w Kommissyi twierdził być dopełnionem, gdy Senatorów do teyże Kommissyi wyznaczonych o nadesłanie autentycznych dowodów wzywał, i takowe ciż Senatorowie dostarczyć zapewnili, co gdy nienastąpiło Prezydującemu w Kommissyi winy przypisywać nie można.

Marszałek ponawiając, że wstrzymanie wyrachowania rzeczywistej z Jaworzna intraty z usamowolnienia włościan dopiero w roku przeszłym dopełnionego nastąpiło, sądził za rzecz najłepiej okoliczność tę załatwiająca, uwagę na Budżecie względnie wyrachowania intraty z Jaworzna domieścić.

Reprezentant Łącki wnosił o położenie całej summy intraty z Jaworzna przez niego wyrachowanej na Budżecie przychodów.

Marszałek Seymu niemożność położenia na Budżecie summy przez Reprezentanta Łąckiego wyrachowanej, popierał niezupełnem udowodnieniem rachunku przez tegoż sporządzonego, tym bardziej gdy domieszczona na Budżecie uwaga do spiesznego wyrachowania intraty Senatowi posłuży.

Reprezentant Łącki nie uważał większej pewności nad tę, gdy Obywatel deklaracją Senatowi Rządzącemu złożył, że z dzierżawy Jaworzna złp. 20,000 płacić obowiązuje się.

Assesor Seymu Soczyński oznajmując, iż wielka między rachunkiem Reprezentanta Łąckiego, a umieszczonym na Budżecie z Jaworzna przychodem załodzi różnica, przedstawił niemożność położenia na Budżecie większej summy nad dawniej umieszczoną,

skoro Senat na odezwę Izby w tym przedmiocie stósowney odpowiedzi nieudzielił i inicjatywy nienadesłał.

Marszałek delegowanie przez Senat 4ch Senatorów i 1go Rachmistrza do wyrachowania z tych Dóbr intraty, sądził być zaspokajającym troskliwość Reprezent. Łąckiego.

Reprezentant Łącki żądał sprostowania spostrzeżoney przez niego na Budżecie pomyłki, gdzie w ogóle położony jest z tych dóbr przychód pięćdziesiąt cztery tysięcy kilka set złp. szczególne zaś tego rubryki czynią pięćdziesiąt dziewięć tysięcy kilka set złp.

Kommissarz Skarbowy Librowski w odpowiedzi oznajmił, że Kommissyia Skarbową w tym przedmiocie poprzestała na rachunku Rachmistrza z Senatu dodanego, i na objaśnieniu delegowanych Senatorów, nie jest bowiem rzeczą Kommissyi prostowaniem zatrudniać się rachunków.

Reprezentant Łącki wnosił, ażeby jeden z członków Reprezentacyi zatrudnił się przerachowaniem intraty z Jaworzna, dla przekonania się o rzeczywistości pomyłki przez niego wykniętey.

Prezydujący w Kommissyi Skarbowey Florkiewicz, przedstawiając krótkość czasu do obrad pozostającego, przeciwnym był zdaniu Reprezentanta Łąckiego.

Reprezentant Łącki wskazywał niezbędną potrzebę sprostowania rzeczoney pomyłki, ażeby przychód dokładnie oznaczonym, a następnie rozchód do tegoż zastosowanym być mógł.

Reprezentant Lipczyński z uwagi na interes nrodu, którego każdy grosz publiczny obchodzić winien, był za dochodzeniem rzeczoney pomyłki.

Marszałek końcem załatwienia tego przedmiotu Izbę na moment od porządku uwolnił, a następnie po wezwaniu teyże do

zajęcia miejsc sobie właściwych oznaymił, iż obrachunek z Klucza Jaworznickiego na moment dopóki Rachmistrz Bióra rachuby takowego nie sporządzi w zawieszeniu zostanie.

Delegowany Sędzia Pokoju Mieroszewski wnosil o umieszczenie na Budżecie z dzierżawy Jaworzna summy, jaką Reprezentant Łącki w deklaracyi Senatowi złożoney płacić zobowiązywał się.

Marszałek Seymu w odpowiedzi oznaymił, iż zawieranie Kontraktow jest przedmiotem Administracyjnym do attrubucyi Izby nienależącym, dla czego umieszczenie summy przez Reprezentanta Łąckiego miejsca mieć nie może, tym bardziej, że Senat inne jeszcze i to korzystniejsze złożone mieć może deklaracyie, o których Izba Reprezentacyjna niema udzieloney wiadomości.

Delegowany Sędzia Pokoju Mieroszewski zapytywał się Reprezentanta Łąckiego, czy zaręcza za dotrzymanie złożoney przez siebie deklaracyi o 5000 złp. plus od opłacaney teraz summy dzierżawney.

Reprezentant Łącki zapewnił dotrzymać tego, co deklaracyia obiawia.

Delegowany z Akademii Czaykowski ofiarowanie czynszu dzierżawnego in plus uważając z dobrem Kraju, był za umieszczeniem na Budżecie summy według deklaracyi Reprezentanta Łąckiego.

Marszałek zostawiając traktowanie tej materyi późniejszemu czasowi oświadczył, iż niedopusci wstawiania się w rzecz administracyjną Senatowi służącą.

Przydujący w Kommissyi Skarbowey przystąpił do odczytania dalszego ciągu rozchodów, a najprzód co do pensyi Sekretarza Akademickiego, któremu Senat zaproponował złp. 1000 Kommissyia zaś Skarbowa złp. 900.

Marszałek zapytywał się Izby, czy jest

za inicjatywą Senatu czy za opinią Kommissyi Skarbowey.

Delegowany z Akademii Czaykowski obstawiał za nietykalnością 1 Budżetu, na którym złp. 2000 dla Sekretarza Akademickiego jest uieszczone.

W końcu na wezwanie Marszałka Izba przystąpiła do kreskowania, a skutkiem większości głosów 14 przeciwko 18 jako nieczyńney 7/8 części do zmiany Budżetu potrzebney, pensyia dla Sekretarza w kwocie złp. 2000 utrzymana została.

Co do Dozorcy domów Akademickich, któremu Senat inicjował złp. 1000 Kommissyia Skarbowa złp. 600, Delegowany z Akademii Czaykowski z względu na wielość gmachów pod okiem Dozorcy zostających, oraz przybycia Bursy Smieszkowskiey na teraz restaurującej się, przymawiał się za udzieleniem temuż złp. 1000 według inicjatywy Senatu.

Marszałek Seymu dzieląc również przekonanie z Delegowanym z Akademii Czaykovskim, przedstawiał Izbie by Dozorcy domów Akademickich złp. 1000 przeznaczyć raczyła.

Kommissarz Skarbowy Soczyński oznayla, że Kommissyia Skarbowa też same miała na uwadze powody, z drugiej jednak strony spostrzegła możność zmniejszenia Dozorcy pensyi, dla niewpływania do ogólnych funduszów przychodu z domów Akademickich, i z względu wyznaczonego temuż Dozorcy mieszkania i opału bezpłatnie, czego według 1go Budżetu nieotrzymywał.

Delegowany z Akademii Czaykowski nieuważał za dostateczny powód do zmniejszenia pensyi Dozorcy nieobierania przychodów z domów Akademickich, gdyż takowe inne, to jest: na reparacyią gmachów mają przeznaczenie.

Marszałek Seymu zapytywał się Izby o objawienie w tym względzie swej woli,

Kommissarz Skarbowy Lipczyński przywodził jeszcze za przyczynę do zmniejszenia pensyi Dozorcy, pobieranie przez dozorcę gmachów Rządowych daleko więcej w pracach obarczonego złp. 700.

Marszałek wzywał Izbę do kreskowania 7/8 częściami, iako w przedmiocie do zmiany 1go Budżetu odnoszącym się.

Delegowany Sędzia Pokoju Mieroszewski uważał decyzją 7/8 częściami krótko naterczas mieć miejsce, gdy idzie o zmniejszenie pensyi na 1 Budżecie umieszczonej, w obecnym zaś przypadku Kommissyia Skarbowa proponując według 1go Budżetu, nie zmniejszą, rostrzygnięcie zatem tej pozycji czy ma być złp. 600 czy złp. 1000, iak Senat inicjuiąc od prostej zależy większości głosów.

Marszałek Seymu oparty na Reskrypcie Senatu dawniejszym Reprezentacyom udzielonym, wezwał Izbę do kreskowania, sposobem przez tenże Reskrypt wskazanym, a skutkiem większości 15 głosów przeciw 17 nieczyniącej 7/8 części pozycyia Dozorcy Domów Akademickich z pensyją złp. 600 na Budżecie umieszczoną została.

Co do pozycyi profesora języków orientalnych, Senat Rządzący umieścił złp. 6000 ante lineam, i toż same Kommissyia Skarbowa przyjęła.

Delegowany z Akademii Czaykowski obśtając za utrzymaniem Katedry języków orientalnych, przez Senat i Kommissyją Skarbową z Budżetu wypuszczonej, wywodził potrzebę i użyteczność tej katedry, szczególniej względnie Stanu Duchownego, który wiadomości swe naywięcej z języków wschodnich z bogacać może, tudzież, że Kurator

nauk powziął myśl, nadania korzystniejszego tej katedrze kierunku, przez założenie w jej miejscu szkoły Politechnicznej.

Marszałek Seymu w odpowiedzi oświadczył, że Senat katedrę języków orientalnych na teraz Professorem nie obsadzoną, iedynie na rok ieden zawiesił, później iednak za urządzeniem teyże przywróconą być może.

Assesor Seymu Soczyński z powodu, że Senat i Kommissyia Skarbowa nie inicjuią pensyi dla profesora języków orientalnych, ani też mieści ją w sobie Budżet Kommissyi Organizacyjney, domagał się kreskowania.

Delegowany z Akademii Czaykowski odczytał Reskrypt Kommissyi Organizacyjney z dnia 11stego Czerwca 1818 roku, którym obięta będąc katedra języków orientalnych też same co i Budżet 1 stanowi prawo.

Delegowany z Akademii Hube umieszczenie na 1 Budżecie pensyi dla Profesora języków orientalnych, udowodniał z tego tytuły, że summa 13,000 złp. na tymże Budżecie na Extraordynaryia położona, obeymała razem wypłatę dla profesora tychże języków.

Assesor Seymu Soczyński przeciwnym będąc umieszczeniu na Budżecie pensyi dla Profesora języków orientalnych przedstawiał następność, że za powiększeniem wydatków podatki stanowione być będą musiały.

Delegowany z Akademii Czaykowski obawę Assesora Seymu Soczyńskiego, usuwał zaprowadzeniem tyle razy przez niego przytaczanego podatku gruntowego, który i niedostatek Skarbu pokryje, i względnie Kontrybuentów uciążliwym nie będzie.

Marszałek niedozwalając dłuższego nad tym przedmiotem debatowania, z powodu kończących się obrad, wezwał Izbę do kresko-

wania, skutkiem którego gdy za utrzymaniem posady rzeczoney było kresek 17, a przeciwko 25 nie czyniących $\frac{7}{8}$ części, pensya złp. 6000 na katedrę języków wschodnich na Budżecie umieszczoną została.

Co do pensyi dla Metra języka francuzkiego, Senat proponował złp. 2000, Kommissyia zaś Skarbowa złp. 1500.

Marszałek Seymu zapytywał się Izby czy iest za utrzymaniem dla Metra języka Francuzkiego złp. 2000 czy 1500.

Delegowany z Akademii Czaykowski przedstawiając, że w 1 Budżecie oprócz 1500 złp. pensyi, było także 300 złp. ad personam dodane, wstawiał się za umieszczeniem dla Metra języka francuzkiego złp. 1800.

Na objaśnienie Marszałka, że złp. 300 ad personam tylko X. Bouche Metrowi języka francuzkiego były udzielone, Izba iednomyślnie dla Metra tegoż języka uchwaliła pensyą złp. 1500 według opinii Kommissyi Skarbowey.

W pozycyi dla katedry języka Angielskiego Senat i Kommissyia Skarbowa pensyją złp. 1500 ante linemam umieściła.

Delegowany z Akademii Czaykowski mając na uwadze użyteczność języka Angielskiego tak pod względem literatury, iako też manufaktur, wnosił a położenie dla metra tegoż języka pensyi w kwocie złp. 1800.

Marszałek Seymu przedstawiał Izbie, iż Senat nieznosi katedry języka Angielskiego, zawiesza iedynie pensyją dla Metra tegoż P. Schugt, który iako Professor języka Greckiego pobiera już 5000 złp. pensyi.

W końcu przystąpiono do kreskowania, a skutkiem kresek 9 przeciw 25 niewynoszonych $\frac{7}{8}$ części głosów, pensya dla Metra języka Angielskiego w kwocie złp. 1500 na Budżecie umieszczoną została.

Co do Metrów fechtowania i tańczenia

dotąd po złp. 1000 pobierających, gdy Senat i Kommissyia Skarbowa pensyie takowe z Budżetu wypuścili, Delegowany z Akademii Czaykowski obstawał za umieszczeniem tych pozycyy, zwłaszcza do wykształcenia ciała każdemu Członkowi potrzebnych.

Po przystąpieniu do kreskowania, większością 6 przeciw 26 kresek $\frac{7}{8}$ części nieczyniących, pensyie dla Metrów fechtowania i tańczenia po złp. 1000 na Budżecie utrzymane zostały.

Co do Kliniki, Senat Rządzący iniccyował na tęż złp. 18,000 Kommissyia zaś Skarbowa tęż samą sumę z potrąceniem atoli kwoty złp. 2311, którą oddzielnie w części na opłacanie czynszu z domu Kliniki zastępuje, a w części Akademię dopełnia procentem od summy na Mydlnikach zapisaney pobieranym.

Marszałek przedstawiał Izbie, że Senat dla tego kwotę 6000 złp. na Budżecie 1 umieszczoną na Klinikę, do złp. 18,000 podwyższył, że wydatki na urządzenie domu Kliniki i wygodniejszą opatrywanie chorych będą znacznemi, gdy zaś Kommissyia Skarbowa proponuje mniej o złp. 2311 zapytywał się Izby, iaka iest iey w tym względzie wola.

Delegowany z Akademii Czaykowski, obstawał przy umieszczeniu na Budżecie całkowitey summy 18000 złp., gdyż w takiej samey ilości na 1 Budżecie znajduje się.

Assesor Seymu Soczyński przeciwnym będąc wnioskowi Delegowanego z Akademii Czaykowskiego przedstawiał, że na 1 Budżecie iedynie 6000 złp. iest położone, zaś 12000 złp. natenczas dopiero miały byćż dodane, gdyby do ogólnego Szpitala który dotąd ieszcze nieeksystuje, Klinika przeniesioną była.

Delegowany z Akademii Hube tłomaczył myśl Kommissyi Organizacyiney prze-

znaczącej złp. 12000 na Klinikę, gdy do ogólnego Szpitala przeniesioną będzie, przedstawia, że takowe nateraz ma miejsce, przez oddzielenie bowiem Kliniki od Szpitala S. Łazarza, koszta utrzymania teyże znacznie powiększyły się.

Delegowany z Akademii Czaykowski po wyłączeniu tym sposobem rzeczy, wzywał Assespra Seymu Soczyńskiego do przychylenia się do jego wniosku, ile do wydoskonalenia tak potrzebnej w towarzystwie ludzkim Nauki lekarskiej odnoszącego się.

Assessor Seymu Soczyński dzieląc też same uczucia z Delegowanym z Akademii Czaykovskim, miał na uwadze, aby dla braku funduszu inne Nauki opuszczonemi nie były.

Delegowany z Akademii Czaykowski obstawiał przy ciłości 18,000 złp. które nawet 1 Budżet obeymuje.

Kommissarz Skarbowy Librowski obiaśniał, że Kommissya Skarbowa przyznaie 18,000 złp. potrąca tylko z niey kwotę złp. 2311 którą czynsze z domu na Klinikę przeznaczonego opłacać musi.

Izba Prawodawcza położenie na Klinikę summy złp. 18,000 z potrąceniem złp. 2311 zgodnie z opinią Kommissyi Skarbowey iednomysłnie uchwaliła.

Jacek Książarski
Sekretarz Seymowy.

Z Petersburga d. 11 Lutego D. K.
(Z Dziennika Petersburgskiego.)

Dnia 9 b. m. była, w pałacu zimowym publiczna Maskarada dla szlachty i kupców, a wieczera w Ermitażu dla osób zaproszonych. Znajdowało się tam przeszło 24,000 osób:

Futeysze Towarzystwo opieki więzień ogłosiło rachunek dochodów i wydatków w

ciągu roku 1826. Na początku roku miało ogółem 47,899 rubli 75 kop. Z funduszu tego 84 uwięzionych za długi, których ogół wynosił 29,294 rub: 68 kop: uwolnionych zostało za opłatą 16,920 rub: 68 kop: po odstepieniu reszty przez ich wierzycieli; 602 rub: 40 kop: rozdano różnym uwięzionym, przez wzgląd na ich zupełny niedostatek, a 207 rub: złożono do ich kassy spółney. Ogół wydatku czyni 17,730 rub: 8 kop. Pozostało dnia 1 Stycznia 1827 ogółem 30,169 rub: 67 kop.

Przy końcu Listopada w roku zeszłym odkryto nową warstwą piasku zawierającego, w sobie złoto w obwodzie kopalni w Miass. Wnosząc z pierwszych prób, musi być obfitą, gdyż w iednym miejscu 100 pudów piasku wydało przeszło 10 funtów złota, i w ogólności rachować można 3 do 10 złotychników tego drogiego kruszcu na 100 pudów piasku. W 17 dniach, warsta ta wydała 3 pudy złota, a podług prywatnego listu naczelnika obwodu Złotoustskiego, zebrano 6 pudów złota w ciągu miesiąca Grudnia, chociaż robota nie szła z nadzwyczajną czynnością. Znaleziono tam także kilka kawałków złota samorodnego, z których największe waży 8 złotychników. Nowa ta kopalnia nie jest odległą od tak nazwaney Cesarsko-Alexandrowskiej, którą przedziela od niey wzgórek dosyć wysoki. Z względu na wielką obfitość kruszcu, nazwano ją Kopalnią Cesarsko-Mikołajewską.

W ciągu roku zeszłego było w rozmaitych szkołach publicznych w Rydze 1368 uczniów, i 756 uczennic.

Z Lizbony. d. 8 Lutego.

Margr. Casa-Flóres, Poseł Hiszpański przy Dworze naszym otrzymał dwomiesięczny urlop.

Wojsko sprzymierzone posiada oprócz ciężkich 189 połowych dział, które są dostatecznem dla 30to, lub 40totysięcznego wojska. Zdaie się, iż wojsko Angielskie będzie jeszcze pomnożone; w tych dniach wszystkie przewozowe Angielskie okręty odpłynęły na powrót do Anglii. Z Malty i Gibraltaru mają tu jeszcze wojska przybyć. Tak ogromna siła niepodobna, aby przeciw samemu Margr. Chaves była wymierzona.

Naczelný Wódz wojska Angielskiego, Jenerał Clinton, posłał Jenerała kwatermistrza Brook Verre do Londynu dla uwjadowienia Rządu o okolicznościach drugiego wtargnienia buntowników. Liczba ich składać się ma z 10,000 piechoty i 1500 jazdy.

Pisma nasze o najnowszych zdarzeniach wojennych zawierają co następuje: Z Braga pisze Margr. Angela pod dniem 3 Lutego: "Wczoray złączyłem się z Hr. Villaflor i pociągnęliśmy z połączonemi siłami przeciw Lixa i Guimaraes; rokoszanie stali jeszcze pod ten czas w Braga, i posłali nieco piechoty, 80 konnicy i 4 działa do San Tirco; ja poszedłem z częścią moich ludzi przeciw nim do Braga. Dzisiaj rano cofnęli się rokoszanie z Braga, Margr. Chaves i żona jego opuszcili to miejsce o godzinie 2giej z południa. Cała nieprzyjacielska siła cofnęła się ku Prado; przednia moja straż stoi teraz na lewym brzegu Caldo., — Tenże Jenerał pisze pod dniem 5 z Ponte de Barca: "Wczoray zebrałem wszystkie moje wojska i Hr. Villaflor też samo w Braga uczynił, i postanowiłem uderzyć na rokoszanów; nad Caldo obwarowali mosty przy Porto, Prado i Barcelos; ja wymierzyłem moje poruszenia przeciw ich środkowi, to jest mostowi Prado. Dywizya Hr. Villaflor skutecznie zrzęzła i szybko ten atak; lubo nieprzyjacieli rozrzucił jeden łuk mostu, zabraliśmy wsze-

lako w niewolą Kapitana i 53 ludzi z 24go liniowego pułku, którzy tego mostu bronili. Pochód nasz był tylko na chwilę przez to wstrzymany; o godzinie 4tej znajdowaliśmy się już na moście pod Barca; w tem miejscu trzymał się 17 liniowy pułk aż do nocy, potem uciekł za rzekę; bronił się znowu przy moście, przyczem zabraliśmy 80 jeńców i 4 działa; przy moście pod Prado utracili także dwa, i przy swoim rozsypaniu się mało ich zapewne uprowadzą. W tym dniu zabraliśmy 260 jeńców, wielu officerów i żołnierzy ubili, a więcej jeszcze ranili. Hr. Villaflor tak szczególnie odznaczył się przez swój atak, iż właściwie należy przypisać mu chwałę dnia tego; Hr. Taipa Kapitan od inżynierów Nogueira znajdowali się na czele ataku na most przy Prado, a Pułkownik Vasconcellos, wraz z Adjutantem Mendoza mostu przy Barca.,

W powyższych rozprawach utracili buntownicy w zabitych 500 ludzi, a wojska rządowe 200. Pomiedzy pierwszemi panuje wielki nieład, i nieraz strzelali żołnierze do własnych officerów. — Przejęta została korespondencyja, podająca wielu tutejszych mieszkańców w podeyrzenie. 400 pieszych żołnierzy i 100 konnych, którzy w Vermoim stali, i oświadczyli się za Chavesem gdy wszedł do Minho, wykonali na nowo przysięgę Królowi Don Pedro, wyjąwszy 50 jeźdźców, którzy uciekli. Główna kwatera jeszcze się tu znajduje, ale wkrótce wyruszy.

Jenerał Stubb pisze pod dniem 5 z Porto, że buntownicy uchodzą. Z tegoż miejsca donoszą, iż są żywo ścigani i z wielką tylko stratą dostać się będą mogli do granicy. Słychać, iż wojska Angielskie idą z Koimbry do Porto; dnia 4 stały w Leiria. Powiedzieć słusznie można, iż Jenerał Stubb przez swoją dzielność uratował to miasto przeciw buntownikom.

Na wczorayszem posiedzeniu Izby parów Hr. Linhares wniósł o zażądanie od Rządu dokładnego wyjaśnienia o położeniu Portugalii, o stosunkach względem Hiszpanii, o stanie woyska i skarbu. Mianowicie potrzebnem jest wiedzieć, czyli polegać można na przyrzeczeniach Hiszpanii. Taż Izba odrzuciła uchwałę Izby deputowanych, ażeby prosić Króla o przysłanie do Portugalii Królowey Maryi, z powodu, że małżeństwo z Don Miguel nie jest jeszcze dopełnione. Zresztą zostawić to należy mądrości Króla.

— Dnia 18. —

Dnia 9 b. m. udała się deputacyia od Izby parów do Xiężny Rejentki z wynurzeniem życzenia, aby Królowa Portugalską Marya przenieść się raczyła z Rio-Janeiro do Lizbony. Kardynał Patryarcha Lizboński, który mówił do Rejentki, wyraził ubolewanie nad oyczyzną, którą stronnictwa niszczą i rozdieraia. Rejentka odpowiedziała deputacyi: „Prosbę Waszą prześlę Najjaśniejszemu Panu i Królowi Don Pedro IV. J. K. M. zastanowi się nad nią i postanowi iak mu mądrość iego wskaże.”

Na posiedzeniu Izby Deputowanych d. 13 Jenerał Claudino złożył projekt do ustawy względem ukończenia powstania w Trazos-Montes. Pierwszy artykuł oświadcza każdą prowincyją, która podniesie rokosz przeciw Królowi Don Pedro, za wyjętą z pod prawa; drugi wskazuje każdego buntownika na śmierć, który z bronią w ręku schwytany zostanie; trzeci stanowi w każdej prowincyi kommissyją woyskową. Projekt ten oddany został pod rozwałę kommissyi. Tenże Jenerał wymienił rodziny Silveiry i Pinto, iako sprawczyne powstania.

Margr. Angeia donosi z Melgaco pod dniem 9 Lutego, że dnia poprzedzającego

weszał dowodzącego w Tuz Jenerała Hiszpańskiego, aby uszłych na ziemię Hiszpańską buntowników Portugalskich rozbroić rozkazał, ale żadney odpowiedzi nie odebrał; wie jednak, że Margr. Chaves z nieco piechoty i większą częścią swej jazdy w wielkim nieładzie cofnął się przez Frades do Galicyi. Dnia 9 rozkazał Angeia czynić rozpoznawania aż do San Gregorio, ostatniego miasta Portugalskiego. Buntownicze kupy czyniły odpór, ale musiały na ziemię Hiszpańską uciekać, gdzie dwie lub trzy kompanie milicyi uszykowane stały, które ich widocznie zasłaniały i dozwalaly im czas nieiaki strzelać. Dnia 10 żądał tenże Jenerał za to zadosyć uczynienia.

Dnia 10 b. m. weszły woyska Angielskie do Porto. Jenerał Stubb donosi pod d. 13 z tego miasta, iż wielu żołnierzy buntowników poddali się dobrowolnie, i pewnie większa część pułków 4 6 9 i 21 pójdzie za ich przykładem.

Teraźniejszy stanowisko woyska Angielskiego jest następujące: Główna kwatera (Jenerała Clinton) wraz z pierwszą brygadą (Jenerała Blakerey) w Koimbrze; 2ga brygada (Jenera Arbuthnot) w Alemquer; gwardyja (pod Jenerałem Bouverie) w Cartaxo.

Naczelny Wodz rokoszanów rozstając się z niemi wydał odezwę, w której wychwalał ich waleczność i służbę, przyrzekając odnowienie nieprzyacielskich kroków za pomysłniejszą sposobnością.

Żołnierz Angielski ukarany tu został wcale w nowy sposób: chciał do syta pić wina Porto, ale zabrakło mu pieniędzy; sprzedał więc spodnie dla zaspokoienia swego pragnienia. Gdy dowiedzieli się o tem oficerowie, skazany został na stanie dwie godziny sztyldwachem przed koszarami w mundurze bez spodni.

D O D A T E K

D O N^{ro} 22.

G A Z E T Y K R A K O W S K I E Y

Z KRAKOWA DNIA 18 MARCA 1827 ROKU W NIEDZIEŁĘ.

OBSERWACYIE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porownania zredukowany na 0° Raumira.

Dzień godzina	Barometr z redukt. na 0°	Therm: czyli stop:ziła i ciepła	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf:	U W A G I.
Marzec	cali lin:	stopnie	stop:			
god: 7	27 3, 954	+ 4. 7	81	Połud: Za: mocny	Pochmurno	
12	„ 3, 437	+ 7. 2	69	Zachodni średni	„	Deszcz.
13. 3	„ 2, 183	+ 8. 3	66	„ słaby	Chmury	
9	„ 1, 079	+ 4. 8	78	„ średni	Pochmurno	Deszcz.
7	27 1, 079	+ 1. 4	84	Połn: Ws: słaby	Słońce z Chmur:	W nocy deszcz.
14. 12	26 11, 140	+ 6. 4	64	Półn: Za: mocny	Pochmurno	
3	„ 9, 752	+ 3. 3	81	Południo: mocny	„	Deszcz.
9	„ 9, 391	+ 3. 8	84	Połud: Za: średni	„	
7	26 10, 201	+ 0. 1	85	Połud: Za: wicher	Pochmurno	Snieg.
15. 12	27 0, 669	+ 0. 3	78	„ mocny	„	
3	„ 1, 479	+ 0. 1	70	Północny mocny	„	
9	„ 1, 395	— 2. 1	80	„ słaby	„	
7	26 10, 844	— 1. 0	85	Wschodni słaby	Pochmurno	Snieg.
16. 12	27 1, 278	— 0. 6	75	Połud: Ws: mocny	„	
3	„ 3, 140	— 1. 2	68	Północny mocny	„	
2	„ 4, 789	— 1. 5	82	„ słaby	Pogoda	

J. Steczkowski, Zast: A. O.

Z Paryża d. 3 Marca.

We Wtorek w wieczor było u Dworu widowisko teatralne, na które Król zaprosić rozkazał Deputowanych Kazimierza Perrier, d'Ounons, Gauthier, de Preissac i kilku innych, którzy przeciw ustawie względem druków mówili. W przyjęciu tej ustawy postąpiła już Izba Deputowanych do 8go artykułu.

Rustan, były Mameluk Napoleona, rozkazał w iedney z gazet tutejszych umieścić sprostowanie wyrazu Adwokata koronnego w sprawie Maubreuil względem siebie: że iedynem zleceniem Manbreuil było z strony Burbonów ztrzymania zabranych przez Mameluka Rustana dwuch skrzyń z dyamentami. Rustan oświadcza: że Napoleon w r. 1814 na kilka dni przed wyjazdem na kam-

panią wewnątrz Francyi, rozkazał mu od Kassiera listy cywilney P. de la Bouillieri odebrać dwie skrzynie z dyamentami; pamięć, którymi zżył się tak zwany Rejent; obie skrzynie oddane mu za rewersem zostały i oddał je Napoleonowi. Podczas, gdy Napoleon zrzekł się w Fontenebleau korony, znajdował się Rustan w Paryżu; przybyło do niego dwóch nieznanych adjutantów Hr. Artezyi (teraźniejszego Króla) i pytali się o dyamenty. On odpowiedział im, iż wedle powyższych okoliczności wiedzieć nie może gdzie się znajdują, poczem nie było więcej o nich mowy.

Przed 14 laty wypalano we Francyi rocznie za 4 mill. 800,000 Fr. tytoniu, teraz wypala się go blisko za 11 mill. Fr.

W Lionie zapowiedziane są do wydruku dwa bohaterskie poematy: 100 dni i wyspa S. Heleny.

W Bordeaux utworzony został związek z najsilniejszych mężów dla zniesienia żebractwa. Arcybiskup tamteczny żądał w nim bydlę umieszczony; uczyniono mu uwagę, iż wchodzi do niego Rabin i protestanci Pastorowie; lecz szanowny Prałat odpowiedział: że wszyscy ubodzy i nieszczęśliwi są jego braćmi.

Z Madrytu d. 19 Lutego.

Zdaje się, że Poseł Angielski, P. Lamb, zostaje znów w względach u Króla. We Wtorek miał prywatne posłuchanie u Króla, które blisko 3 kwadranse trwało i wyszedł z niego z wesołą twarzą. J. Kr. Mość zaprosił go nawet na widowisko w teatrze Dworskim.

Zapewniają, iż Generał Longa uciekł do Portugalii i zabrał z sobą bardzo ważne papiery. Król oświadczył z tego powodu P. Lamb: że wiadomo mu teraz, iż Longa działał z wyższego rozkazu, ale ten nie pochodził od niego, ani jego Rządu, ale od stronnictwa, którego głową był P. de Moustier (były Poseł Francuzki.)

Gdy rokoszanie Portugalscy dnia 5 Lutego powtórnie przez Hr. Villaflor pobitemi zostali, uciekli niektórzy (pomiędzy którymi znajdować się nawet ma sam Margr. Chaves) do Guardia (w Galicyi). Pierwszy ich oddział przybył tam dnia 7 i odebrało mu zaraz broń, chorągwie, konie i amunicję. Tutejsi stronnicy rokoszanów Portugalskich mówią teraz z wielką pogardą o Margrabi Chaves.

Z Londynu d. 25 Lutego.

Król jest zupełnie zdrowy.

Hr. Liwerpool ma się lepiej i zaczyna się po pokoju przechodzić; jest więc nadzieja, że wkrótce wyzdrowieje. — P. Canning wyzdrowiał już zupełnie.

Mówią tu zawsze jeszcze, iż posłane będą nowe wojska do Portugalii.

Umarł tu P. Mitford, sławny autor historyi Greckiej, a brat Lorda Redesdale.

Gazeta Times radzi Xciu Klarencey, aby żądanej przez Ministrów dodatkowej dla niego pensyi 9000 Fs. nie przyjął, ponieważ nie była jednomyślnością, ale tylko większością głosów uchwaloną.

Nowo-Londyńska Gazeta (Connecticut w Zjednoczonych Stanach północney Ameryki) pod d. 23 Grudnia 1826 donosi o otrzymanem świadectwie przez 4 inżynierów, którzy zrobili trzechbokowy dzwon ze stali, który o połowę jest tańszy od dzwonu z zwyczajnego metalu, i dziecko dzwonić nim może; słyszanym zaś jest o dwie niemieckie mile bez uciążenia i najmniejszego wstrząsania dzwonnicy. Takowy dzwon znajduje się już przy Kościele S. Jana Chrzciciela w Nowym-Londynie.

Pani Walpole oddała swą ręką Missyjonarzowi Wolff, z którym uda się do Jerozolimy.

Rząd Meksykański założył nowy port w Nowej Maladze w prowincyi Jukatan i na jego obronę posłał w Październiku r. zeszłego 220 żołnierzy i 12 dział pod rozkazami Kapitana Gonzales. Port ten zabezpiecza więcej okręty przeciw potężnym północnym wiatrom które często w Meksykańskiej odnodze powstają, niż Vera-Cruz.

— Dnia 26. —

Mówią, iż Król zjedzie na kilka dni do Londynu.

Hrabia Liwerpool znajduje się w takim stanie jak wczoraj Hrabia Bathurst zawiaduje aż do zupełnego jego wyzdrowienia, jego wydziałem. — Pan Canning miał we Czwartek dwugodzinne posłuchanie u Króla w Brighton. Zaniesiony był w lektyce do zamku, i w powrocie przez winę piałego jednego z niosących o mało obalony nie został; ale jeden z orszaku postrzegłszy niebezpieczeństwo, rozkazał jednemu z służących P. Canninga zastąpić piałego. Minister ten zjedzie jeszcze dziś do Londynu. — Zachorował i trzeci Minister P. Huskisson, lecz już się ma lepiej.

P. Canning wnieść ma do Parlamentu zmniejszenie opłaty od gazet. P. Burdett wnieście dnia 5 Marca do Izby niższej o przypuszczenie Katolików do praw bbywatełskich.

W Bedminster (Somersetshire) zdarzył się przed kilku dniami smutny przypadek. W gościu u tanczney stała wielka bryka z zwierzętami, które na widok publiczny były wystawiane. Właściciel ich niał człowieka na stróża, który od dzieciństwa podejmował się takowego obowiązku. Ostrzeżony jednak był, aby nie zbliżał się do zwierząt, ale nieszczęściem nie zważał na tę przestrożę. Przybyli ludzie dla widzenia zwierząt; nowy stróż oprowadzał ich; aże lew właśnie spał, i nie zdawał się chcieć obudzić. popełnił nierozsadek, że otworzył klatkę i wszedł do niej. Lew obudził się nagle i postrzegłszy obcego człowieka uchwycił go jedną łapą za plecy, a drugą rozdarł inu twarz. Stróż krzyczał z całego gardła i chciał się wyrwać, ale nadaremnie. Rozżarty lew uchwycił go w paszczę i trzymał, póki nie zadusił. Widzowie starali się ratować go i jeden z nich pobiegł do pobliskiego kowala, przyniósł rozpalone żelazo, usiłował lwa przymusić do puszczenia nieszczęśliwego, lecz ten mimo spierzony paszczą nie puścił go, poki mu głowy nie oderwał. Inaczej był ten lew bardzo łaskawy i posłuszny; dniem

pierwey znajdowało się u niego w klatce dwie kobiety i dwoie dzieci.

Cesarz Brazylji, który dnia 24 Listopada z Rio-Janeiro odpłynął, wysiadzie do Santa Catharina, i uda się ztamąd na płac wojny. Odezwa iego nie przyniosła pożądanego skutku, i nie zdaie się nawet aby iego obecność zastąpiła brak woyska; gdyż woysku iego nie zbywa na mężtwie, ale na dostateczney liczbie.

TEATR NARODOWY.

Dziś w Niedzielę to iest d. 18 b. m. daną będzie po raz pierwszy Wielka wystawna Opera nigdy tu niewidziana w ięzyku francuzkim z pisma S. ułożona przez P. Duval, tłumaczona przez W. Bogusławskiego z muzyką sławnego Mehul, w 3 aktach: *Józef w Egipcie*. — Mehul za tę operę otrzymał nagrodę wyższości nad innemi kompozytorami, oraz zaszczycony został krzyżem legii honorowej.

We Wtorek zaś dnia 20 b. m. na benefis Józefa Kobyłeckiego, daną będzie Wielka historyczna Drama z prawdziwego zdarzenia po francuzku napisana przez P. Caigniez, a na Polski ięzyk przetłumaczona przez M. Szymanowskiego Art. Dram. Teatru Narodowego Warszawskiego w 5 aktach: *Tajemnice w Zamku Udolfa*.

DONIESIENIA.

Sąd Ap p e l l a c y y n y &c.

Z powodu podaney pod dniem 8 Lutego r. b. Nro 287 przez P. Jacka Kaweckiego Komornika. Sądowego do Prezesa Sadu swego, prośby o wydanie onemuż świadectwa z sprawowanego urzędu Komornika, a to w zamiarze przeniesienia się do Królestwa Polskiego, po zasięgnięney opinii Trybunału I. Instancyi, iż względem takowego wydania, żadna nie zachodzi przeszkoda. Sąd Appellacyjny, wysłuchawszy wniosku Urzędu publicznego, przed przychyleniem się ostatecznym do żądania proszącego, wzywa niniejszym strony interesso wane, ażeby jeżeli do rzeczonego P. Kaweckiego z Tytułu sprawowanego, przezeń Urzędu, mają iakowe pretensye, z takowemi po dzień 15 Kwietnia r. b. w Sądzie swym zgłosić się nieomieszkał; iże po upłynionym powyższym terminie i wrazie nie zgłoszenia się, żądane świadectwo onemuż wydane zostanie.

Nikorowicz.

W Krakowie dnia 1 Marca 1827 r.

Raubach, Sekr. Sadu Ap.

Wydział Dochodów Publicznych i Skarbu &c.

Podaje do powszechney wiadomości, iż mocy Uchwały Senatu Rządzącego z dnia 27 Lutego r. b. do L. 940 wydanej, odbywać się będzie na dniu 20 Kwietnia r. b. i następnych w Biórze Inspektora Przychodów publicznych licytacya dzierżawy trzechletniej poczynając od dnia 1 Czerwca r. b. aż do ostatniego Maia 1830 roku wszelkich pomniejszych Realności rządowych w mieście Krakowie i Kaźmierzu stojących.

Chęć licytowania mający złożą Vadium w ilości półrocznego czynszu dotąd z realności opłacanego.

O innych Warunkach każdego czasu bądź u Inspektora przychodów, lub u Kommissarza targowego dowiedzieć się można, które równie przed rozpoczęciem licytacyi odczytane będą.

Wasserlab.

W Krakowie dnia 9 Marca 1827 r.

Gadomski, Sekr. Wyd.

Archiwista Akt dawnych Ziemijskich i Grodzkich Woiewództwa Krakowskiego, podaje do publiczney wiadomości, iż stósownie do Reskryptów Wysokiey Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości w Królestwie Polskiem z daty 17 Sierpnia r. z. Nro 7363 i 9 Lutego r. b. Nro 13,750 wyszłych wszelkie druki po dawney Drukarni Rządowej pozostałe na składzie Archiwum Głównego przez Księgarnią Mateckiego w r. 1821 złożone, iako to:

Dzienniki Praw.
Tabelle ewaluacyjne Bankocetli.
Dzienniki Wyroków Sądu Kassacyjnego.
Wzory czynności sądowych.
Organizacyia Prefektów.
Motywa Kodexu kryminalnego.
O rzekach i spławach Księstwa Warszawskiego.
Kodexa Napoleona.
Kodexa przestępstw i kar.
Kodexa sądowego kryminalnego postępowania.
O fabrykacyi cukru.
Otwarcie szkoły Prawa.
Przepisy opłat sądowych.
Dzienniki Towarzystwa rolniczego.
Mowy Łuszczewskiego Ministra.
Przepisy i Wzory dla Urzędników stanu cywilnego.
Dzienniki nominacyi Urzędników,

przez publiczną licytacyią za cenę najwyższą, jaką ubiegający się o nie ofiarować będą w gmachu Władz Rządowych przy kościele Sgo Piotra na dole w mieyscu Urzędowania podpisanego w dniach 27, 28, 29 i następnych miesiąca i roku bieżących, aż do ukończenia licytacyi w godzinach prawem przepisanych, to jest z rana od 9tej do 12tej i od 3 do 6 sprzedawanemi zostaną; chęć zatym licytowania mających na czas i mieysce wyżej oznaczone z gotowemi pieniędzmi zaprasza się. — W Krakowie dnia 10 Marca 1827 r.

Kasper Trestka Trop.

W skutek Wyroku Trybunału Iwszey Instancyi W. M. Krakowa z Okręgiem dnia 20 Stycznia r. b. między Sukcessorami pełnoletniemi s. p. Woyciecha i Małgorzaty małżonków Piątkowskich, w przedmiocie działu majątku zapadłego, podpisany Notaryusz, z mocy aktu przed delegowanym Sędzią Trybunału do działu w drodze pertraktacyi przeznaczonym dnia 13 Lutego r. b. sporządzonego, będąc iednoznacznie przez Sukcessorów do sprzedaży przez publiczną licytacyią nieruchomości wezwany, podaje do publiczney wiadomości, iż Kamienica w przecznicy ulicy S. Anny w Gminie III. W. M. Krakowa pod L. 313 stojąca, do Sukcessorów rzeczonych Woyciecha i Małgorzaty małżonków Piątkowskich należąca przez publiczną licytacyią więcey dającemu za monetę srebrną Courant sprzedana będzie, a to pod następującemi warunkami:

- 1) Cena pierwszego wywołania zacznie się od Summy 8000 złp.
- 2) Chcący licytować obowiązani są dziesiątą część szacunkowej summy, to jest złp. 800 tytułem wadii złożyć, od czego żaden z Sukcessorów niewyłącza się.
- 3) Nabywca zapłaci podatki zaległe do Skarbu w ciągu dni 14, jeżeli się jakie okażą.
- 4) Widerkauffy gdyby się jakie okazały zostaną przy nieruchomości z obowiązkiem odpłacania procentów.
- 5) Resztującą Summę szacunkową zapłaci nabywca w skutek Wyroku Sądowego prawomocnego, dział lub w razie klasyfikacyi, takową klasyfikacyią ustanawiającego, a to z procentem po 5,100 od dnia licytacyi, komu i w jakiej ilości wypadać będzie, w dni najdaley trzy po udowodnieniu prawomocności Wyroku.
- 6) Niedopełniający warunków, utraci wadium i nowa licytacyia na jego koszt przedsięwzięta zostanie, a nawet na jego szkodę w razie niedoboru szacunku.

Do licytacyi przedstanowczy termin na dzień 9ty Kwietnia roku bieżącego na godzinę 10 ranną w Kancellaryi podpisanego Notaryusza w Krakowie przy głównym Rynku pod L. 16 znajdujący się naznacza, i na ten dzień i godzinę chęć kupna mających zaprasza.

W Krakowie dnia 9 Marca 1827 r.

Leo Rawicz Przeczółkowski, Not.